ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1983

Vyhlásené: 28.04.1983 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

42

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

zo 14. októbra 1982

o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou

Dňa 10. decembra 1981 bol v Prahe podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Belehrade 10. septembra 1982.

Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku 59 dňom 10. októbra 1982. Týmto dňom stratil platnosť Dohovor o konzulárnych stykoch medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou z 24. júna 1963, vyhlásený č. 82/1964 Zb.

České znenie dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Prvý námestník:

Řehořek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou

Československá socialistická republika a Socialistická federatívna republika Juhoslávia,

prajúc si rozvíjať a rozširovať konzulárne styky a týmto spôsobom prispieť k ďalšiemu rozvoju priateľských vzťahov medzi oboma krajinami a s cieľom ochrany svojich štátnych záujmov a práv a záujmov svojich štátnych príslušníkov,

rozhodli sa uzavrieť tento Konzulárny dohovor a vymenovali za svojich splnomocnencov:

Československá socialistická republika

Dr. Dušana Spáčila, námestníka ministra zahraničných vecí Československej socialistickej republiky,

Socialistická federatívna republika Juhoslávia

Miodraga Vlahoviča, mimoriadneho a splnomocneného veľvyslanca Socialistickej federatívnej republiky Juhoslávie v Československej socialistickej republike,

ktorí si vymenili svoje plnomocenstvá, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme, a dohodli sa na týchto ustanoveniach:

HLAVA I
Definície

Článok 1

Na účely tohto dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:

a) „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;

b) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;

c) „vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená vysielajúcim štátom, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkciou;

d) „konzulárny úradník“ je osoba včítane vedúceho konzulárneho úradu poverená výkonom konzulárnych funkcií;

e) „konzulárny zamestnanec“ je osoba zamestnaná v administratívnych, technických alebo domácich službách konzulárneho úradu;

f) „členovia konzulárneho personálu“ sú konzulárni úradníci okrem vedúceho konzulárneho úradu a konzulárni zamestnanci;

g) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci;

h) „člen súkromného personálu“ je osoba zamestnaná v súkromných službách člena konzulárneho úradu;

i) „rodinní príslušníci“ sú manžel, deti a rodičia člena konzulárneho úradu, pokiaľ tieto osoby žijú v spoločnej domácnosti člena konzulárneho úradu;

j) „štátni príslušníci“ sú fyzické aj právnické osoby;

k) „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace, ktoré sa užívajú výhradne na účely konzulárneho úradu, bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom;

l) „konzulárne archívy“ sú listiny, dokumenty, korešpondencia, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi, kódmi a kartotékami a zariadenie určené na ich ochranu a uloženie;

m) „úradná korešpondencia“ je korešpondencia vzťahujúca sa na konzulárny úrad a jeho funkcie;

n) „loď vysielajúceho štátu“ je každé plavidlo plávajúce pod vlajkou vysielajúceho štátu, v súlade s právnymi predpismi tohto štátu, s výnimkou vojnových lodí;

o) „lietadlo vysielajúceho štátu“ je každé lietadlo nesúce štátne znaky vysielajúceho štátu, ktoré je registrované v tomto štáte v súlade s jeho právnymi predpismi, s výnimkou vojenských lietadiel.

HLAVA II

Zriaďovanie konzulárnych úradov a vymenúvanie konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov

Článok 2

1. Konzulárny úrad sa môže zriadiť na území prijímajúceho štátu iba s jeho súhlasom.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho trieda a konzulárny obvod sa určujú vysielajúcim štátom a podliehajú schváleniu prijímajúceho štátu.
3. Neskoršie zmeny sídla konzulárneho úradu, jeho triedy alebo zmeny konzulárneho obvodu môže vysielajúci štát urobiť so súhlasom prijímajúceho štátu.
4. Predchádzajúci výslovný súhlas prijímajúceho štátu je potrebný takisto na zriadenie úradovne tvoriacej súčasť konzulárneho úradu, ktorá je však umiestnená mimo sídla tohto úradu.

Článok 3

Konzulárnym úradníkom môže byť iba občan vysielajúceho štátu.

Článok 4

1. Vedúci konzulárneho úradu je vymenovaný vysielajúcim štátom a prijímaný na výkon svojich funkcií prijímajúcim štátom.
2. Pred vyslaním vedúceho konzulárneho úradu si vysielajúci štát vyžiada diplomatickou cestou súhlas prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o navrhnutú osobu.

Článok 5

1. Vysielajúci štát musí vedúceho konzulárneho úradu vybaviť dokladom vo forme patentu alebo podobného dokumentu vyhotoveného pre každé vymenovanie osobitne, ktorý osvedčuje jeho funkciu, a v ktorom je uvedené plné meno, kategória a trieda, konzulárny obvod a sídlo konzulárneho úradu.
2. Vysielajúci štát zašle patent alebo podobný dokument diplomatickou alebo inou vhodnou cestou vláde štátu, na území ktorého má vedúci konzulárneho úradu vykonávať svoje funkcie.

Článok 6

1. Vedúci konzulárneho úradu sa prijíma na výkon svojich funkcií na základe privolenia prijímajúceho štátu nazývaného exequatur, nech je už forma privolenia akákoľvek.
2. Po predložení patentu alebo iného podobného dokumentu o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu prijímajúci štát vydá exequatur bez odkladu.
3. Štát, ktorý odmieta poskytnúť exequatur, nie je povinný oznámiť vysielajúcemu štátu dôvody svojho odmietnutia.

Článok 7

Dovtedy, než bude udelené exequatur, sa môže vedúci konzulárneho úradu prijať na výkon svojich funkcií dočasne. V tom prípade sa budú na neho vzťahovať ustanovenia tohto dohovoru.

Článok 8

Len čo je vedúci konzulárneho úradu na výkon svojich funkcií prijatý, čo aj len dočasne, prijímajúci štát o tom ihneď upovedomí príslušné orgány konzulárneho obvodu a urobí príslušné

opatrenia, aby vedúci konzulárneho úradu mohol vykonávať povinnosti vyplývajúce z jeho úradu a požívať práva, výsady a imunity vyplývajúce z tohto dohovoru.

Článok 9

1. Ak vedúci konzulárneho úradu z akýchkoľvek dôvodov nemôže vykonávať svoje funkcie alebo ak je miesto vedúceho konzulárneho úradu dočasne uprázdnené, môže vysielajúci štát funkciou dočasného vedúceho konzulárneho úradu poveriť konzulárneho úradníka tohto alebo iného konzulárneho úradu vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte alebo člena diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte.
2. Plné meno osoby poverenej podľa odseku 1 tohto článku dočasným výkonom funkcie vedúceho konzulárneho úradu sa predbežne oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
3. Dočasnému vedúcemu konzulárneho úradu sa poskytujú práva, výsady a imunity, ktoré požíva podľa tohto dohovoru vedúci konzulárneho úradu.

Článok 10

1. Vysielajúci štát oznámi odklad diplomatickou cestou prijímajúcemu štátu:
   a) vymenovanie členov konzulárneho úradu, ich príchod po vymenovaní na konzulárny úrad, ich konečný odchod alebo skončenie ich funkcií a všetky ďalšie zmeny majúce vplyv na ich postavenie, ktoré môžu nastať počas ich služby na konzulárnom úrade;
   b) príchod a konečný odchod rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu, ktorý žije v spoločnej domácnosti s členom konzulárneho úradu, a tom, kde to prichádza do úvahy, prípady keď sa osoba stane alebo prestane byť rodinným príslušníkom;
   c) príchod a konečný odchod členov súkromného personálu a tam, kde to prichádza do úvahy, skončenie ich služby v tomto postavení;
   d) prijatie do zamestnania a prepustenie osôb s trvalým pobytom v prijímajúcom štáte, pokiaľ ide o členov konzulárneho úradu alebo členov súkromného personálu.
2. Kedykoľvek je to možné, sa príchod a konečný odchod tiež písomne oznámi vopred.

Článok 11

1. Prijímajúci štát vydá bezplatne každému konzulárnemu úradníkovi dokument osvedčujúci jeho totožnosť a funkciu.
2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa vzťahuje aj na konzulárnych zamestnancov, okrem prípadu, keď sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu s trvalým pobytom v prijímajúcom štáte.
3. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa vzťahuje aj na rodinných príslušníkov členov konzulárneho úradu, okrem prípadu, keď sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu alebo štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu s trvalým pobytom v prijímajúcom štáte alebo ak v tomto štáte prevádzkujú činnosť zárobkového charakteru.

Článok 12

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek a bez udania dôvodov svojho rozhodnutia oznámiť vysielajúcemu štátu diplomatickou cestou, že niektorý konzulárny úradník je persona non grata alebo že ktorýkoľvek iný člen konzulárneho personálu je neprijateľný. V takom prípade vysielajúci štát podľa povahy prípadu odvolá dotyčnú osobu, ukončí jej funkcie na konzulárnom úrade alebo zruší jej vymenovanie.
2. Ak vysielajúci štát odmietne alebo opomenie v primeranom čase vyhovieť záväzkom, ktoré má podľa odseku 1 tohto článku, môže prijímajúci štát podľa povahy prípadu odňať príslušnej osobe exequatur alebo prestať ju považovať za člena konzulárneho úradu.

Článok 13

Funkcia člena konzulárneho úradu sa končí okrem iného:

a) písomným oznámením vysielajúceho štátu prijímajúcemu štátu o tom, že sa jeho funkcie skončili;

b) odňatím exequatur;

c) písomným oznámením prijímajúceho štátu vysielajúcemu štátu, že danú osobu prijímajúci štát prestal považovať za člena konzulárneho personálu v prípadoch predvídaných článkom 12 ods. 2.

HLAVA III
Výhody, výsady a imunity

Článok 14

1. Prijímajúci štát plne uľahčí konzulárnemu úradu a konzulárnym úradníkom výkon funkcií a urobí nevyhnutné opatrenia, aby mohli požívať práva, výsady a imunity ustanovené v tomto dohovore.
2. Prijímajúci štát sa bude správať k členom konzulárneho úradu s náležitou úctou a urobí všetky príslušné opatrenia, aby sa zabezpečila ochrana ich osobnosti, slobody a dôstojnosti.

Článok 15

1. Vysielajúci štát má právo umiestniť na budove konzulárneho úradu a na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu štátny znak a ich označenie v jazyku, respektíve v jazykoch vysielajúceho štátu a v jazyku používanom v sídle konzulárneho úradu.
2. Štátna vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená na budove konzulárneho úradu, na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch, ak ich používa na jeho služobné účely.
3. Pri výkone práva daného týmto článkom sa bude prihliadať na zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu.

Článok 16

1. Vysielajúci štát má právo v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu nadobúdať do vlastníctva, najímať alebo inak užívať pozemky, budovy alebo časti budov pre potreby konzulárneho úradu alebo na ubytovanie členov konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu.
2. Prijímajúci štát poskytne vysielajúcemu štátu na účely uvedené v odseku 1 všetku potrebnú pomoc.
3. Vysielajúci štát nie je zbavený povinnosti dodržiavať právne predpisy o výstavbe, územnom a urbanistickom plánovaní alebo iné obmedzenia vzťahujúce sa na oblasť, v ktorej sú tieto pozemky, budovy alebo časti budov.

Článok 17

1. Konzulárne miestnosti sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu do nich nesmú vstúpiť bez súhlasu vedúceho konzulárneho úradu, vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu alebo osoby poverenej niektorým z nich. Ale v prípade požiaru alebo inej pohromy, ktorá môže ohroziť ľudské životy, možno predpokladať, že vedúci konzulárneho úradu súhlas dal.
2. Prijímajúci štát má osobitnú povinnosť urobiť všetky vhodné opatrenia na ochranu konzulárnych miestností pred vniknutím alebo poškodením a na zabránenie akémukoľvek rušeniu pokoja konzulárneho úradu alebo ujme na jeho dôstojnosti.
3. Konzulárne miestnosti úradu, ich zariadenie a iný majetok v nich nemôžu byť predmetom prehliadky, rekvizície, zbavenia alebo exekúcie.

Článok 18

Konzulárne archívy a dokumenty sú vždy nedotknuteľné, nech sa nachádzajú kdekoľvek.

Článok 19

1. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov:

a) z pozemkov, budov a častí budov užívaných na konzulárne účely alebo ako obydlie členov konzulárneho úradu, ak sú vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo ak sú v jeho mene najaté;

b) zo zmlúv a listín, ktoré sa týkajú nadobudnutia nehnuteľností uvedených pod písmenom a) tohto odseku;

c) z výkonu konzulárnych funkcií včítane vyberania konzulárnych poplatkov a dávok.

2. Vysielajúci štát je v prijímajúcom štáte tiež oslobodený od všetkých daní, dávok a poplatkov z hnuteľného majetku, ktorý je vo vlastníctve vysielajúceho štátu alebo ktorý sa nachádza v jeho držaní alebo užívaní a ktorý je určený výhradne na konzulárne účely.

3. Oslobodenie od daní, dávok a poplatkov ustanovené v tomto článku sa nevzťahuje na úhrady za preukázané služby.

Článok 20

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci nepodliehajú súdnej ani správnej jurisdikcii orgánov prijímajúceho štátu pre úkony uskutočňované pri výkone konzulárnych funkcií.

2. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa však nevzťahuje na občianskoprávne konanie

a) týkajúce sa zmluvy, ktorú konzulárny úradník alebo zamestnanec neuzavrel v mene vysielajúceho štátu;

b) týkajúce sa dedičstva, kde konzulárny úradník alebo zamestnanec nevstupuje v mene vysielajúceho štátu, ale ako súkromná osoba;

c) začaté treťou osobou o náhradu škody vzniknutej nehodou spôsobenou v prijímajúcom štáte vozidlom, loďou alebo lietadlom;

d) týkajúce sa akejkoľvek profesionálnej alebo obchodnej činnosti, ktorú vykonáva konzulárny úradník alebo zamestnanec v prijímajúcom štáte mimo rámca svojich služobných povinností.

Článok 21

1. Konzulárny úradník nemôže byť zadržaný, vzatý do väzby, uväznený alebo iným spôsobom zbavený osobnej slobody za činy spáchané mimo výkonu svojej služobnej funkcie okrem prípadov začatia trestného konania za spáchaný trestný čin, na ktorý predpisy prijímajúceho štátu ustanovujú dolnú hranicu trestnej sadzby trest odňatia slobody 5 rokov alebo viac, a to iba na základe rozhodnutia príslušného justičného orgánu alebo ak ide o výkon právoplatného súdneho rozhodnutia.

2. Ak súd alebo iný príslušný orgán prijímajúceho štátu hodlá vziať do väzby alebo začať trestné konanie proti konzulárnemu úradníkovi, je povinný o tom upovedomiť vedúceho konzulárneho úradu a pokiaľ sa má toto opatrenie použiť voči vedúcemu konzulárneho úradu, diplomatickú misiu vysielajúceho štátu. Upovedomenie o tom sa dáva pokiaľ možno pred začatím konania, aby vedúci konzulárneho úradu alebo iný konzulárny úradník mohol byť prítomný na konaní.

3. Ak vedúci konzulárneho úradu alebo iný konzulárny úradník nebol prítomný, príslušný orgán prijímajúceho štátu je povinný poskytnúť konzulárnemu úradu úplnú informáciu o vykonanom konaní.

4. Ak sa voči konzulárnemu úradníkovi začne trestné stíhanie, je konzulárny úradník povinný dostaviť sa pred príslušný orgán. Konanie sa však bude konať s patričným ohľadom na konzulárneho úradníka, s prihliadnutím na jeho služobné postavenie a, s výnimkou prípadov uvedených v odseku 1 tohto článku, spôsobom ktorý by čo najmenej narušil výkon konzulárnych funkcií. Pokiaľ za okolností uvedených v odseku 1 tohto článku vznikne nevyhnuteľnosť vziať niektorého konzulárneho úradníka do väzby, musí sa konanie proti nemu vykonať v čo najkratšom čase.

5. V prípade zatknutia alebo vzatia do väzby člena konzulárneho úradu alebo začatia trestného konania proti nemu je príslušný orgán prijímajúceho štátu povinný čo najskôr upovedomiť o tom vedúceho konzulárneho úradu. Ak sa uvedené opatrenia týkajú vedúceho konzulárneho úradu, prijímajúci štát o tom upovedomí vysielajúci štát diplomatickou cestou.

Článok 22

1. Členovia konzulárneho úradu sa môžu vyzvať, aby sa dostavili ako svedkovia na súdne alebo správne pojednávanie. V prípade, že konzulárny úradník odmietne podať svedectvo v takomto konaní, nemožno voči nemu uplatňovať žiadne donucovacie opatrenie ani iné sankcie. Konzulárni zamestnanci nemôžu, s výnimkou prípadov uvedených v odseku 3 tohto článku, odmietnuť podať svedectvo.
2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku vzťahujúce sa na konzulárnych úradníkov a konzulárnych zamestnancov sa použijú obdobne aj na ich rodinných príslušníkov.
3. Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci nemajú povinnosť podávať svedectvo o skutočnostiach spojených s výkonom svojich funkcií, ani predkladať úradnú korešpondenciu alebo dokumenty. Majú tiež právo odmietnuť svedectvo ako znalci práva vysielajúceho štátu.
4. Pri prijímaní svedectva člena konzulárneho úradu príslušné orgány prijímajúceho štátu podniknú všetky opatrenia, aby konzulárneho úradníka neobmedzovali pri výkone konzulárnych funkcií alebo aby nedošlo k ujme na jeho vážnosti a dôstojnosti. Toto svedectvo sa môže, vždy kedykoľvek je to možné, podať ústne alebo písomne na konzulárnom úrade alebo v byte dotyčného člena konzulárneho úradu.

Článok 23

1. Vysielajúci štát sa môže u člena konzulárneho úradu vzdať imunít uvedených v článkoch 20 a 21 tohto dohovoru.
2. Vzdanie sa imunít musí byť, s výnimkou ustanovenia odseku 3 tohto článku výslovné a musí sa oznámiť štátu písomne.
3. Ak konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec začne konanie vo veciach, v ktorých by požíval súdne imunity podľa článku 20 tohto dohovoru, nemôže sa dovolávať imunity, pokiaľ ide o akúkoľvek protižalobu bezprostredne súvisiacu s hlavnou žalobou.
4. Vzdanie sa imunity vo veci občianskoprávnej žaloby alebo návrhu v správnom konaní neznamená vzdať sa aj imunity pokiaľ ide o exekučný výkon rozhodnutia, ktorej je potrebné vzdať sa osobitne.

Článok 24

Prijímajúci štát oslobodí členov konzulárneho úradu a ich rodinných príslušníkov od všetkých osobných služieb, verejných služieb akéhokoľvek druhu a od vojenských povinností, ako sú rekvizície, vojenské kontribúcie a ubytovanie vojska.

Článok 25

1. Konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a členovia ich rodín sú vyňatí zo všetkých povinností uložených zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o registráciu cudzincov, povolenie na pobyty, pracovné povolenie a iné formality, ktoré sa všeobecne vzťahujú na cudzincov.
2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa však nevzťahujú na členov konzulárneho úradu, ktorí sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu alebo ktorí v ňom majú trvalý pobyt alebo ktorí vykonávajú v prijímajúcom štáte súkromnú zárobkovú činnosť, ani na ich rodinných príslušníkov.

Článok 26

1. Členovia konzulárneho úradu, pokiaľ ide o služby, ktoré vykonávajú pre vysielajúci štát, a rodinní príslušníci sú, s výhradou ustanovenia odseku 3 tohto článku, z ustanovení o sociálnom zabezpečení, ktoré platia v prijímajúcom štáte.
2. Vyňatie uvedené v odseku 1 tohto článku sa vzťahuje tiež na členov súkromného personálu, ktorí sú zamestnaní výlučne u členov konzulárneho úradu, a to za podmienok:

   a) že nie sú štátnymi príslušníkmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalý pobyt;

b) že sa na nich vzťahujú predpisy o sociálnom zabezpečení platné vo vysielajúcom alebo treťom štáte.

3. Členovia konzulárneho úradu zamestnávajú osoby, na ktoré sa nevzťahuje vyňatie uvedené v odseku 2 tohto článku, musia plniť povinnosti, ktoré ukladajú zamestnávateľom ustanovenia o sociálnom zabezpečení prijímajúceho štátu.

4. Vyňatia ustanovené v odsekoch 1 a 2 tohto článku nebránia v dobrovoľnej účasti na systéme sociálneho zabezpečenia prijímajúceho štátu za predpokladu, že účasť na ňom prijímajúci štát povoľuje.

Článok 27

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci sú oslobodení od všetkých daní a poplatkov, či už osobných alebo vecných, štátnych aj miestnych, s výnimkou:

a) nepriamych daní, ktoré bývajú obvykle zahrnuté v cene tovaru alebo služieb;

b) daní a poplatkov zo súkromných nehnuteľností ba území prijímajúceho štátu, s výhradou ustanovení článku 19 tohto dohovoru;

c) dedičských poplatkov, poplatkov z prevodu majetku a poplatkov z darovania vyberaných prijímajúcim štátom, s výhradou ustanovenia písmena b) článku 29 tohto dohovoru;

d) daní a poplatkov zo súkromných príjmov všetkého druhu, ktoré pochádzajú z prijímajúceho štátu;

e) daní a poplatkov vyberaných za poskytovanie služieb;

f) registračných súdnych, hypotečných poplatkov a poplatkov za správne úkony, s výhradou ustanovení článku 19 tohto dohovoru.

2. Členovia konzulárneho úradu, ktorí zamestnávajú osoby, ktorých platby alebo mzdy podliehajú zdaneniu v prijímajúcom štáte, musia plniť povinnosti, ktoré zákony a predpisy tohto štátu ukladajú zamestnávateľovi, pokiaľ ide o vyberanie dane z príjmu.

Článok 28

1. Prijímajúci štát v súlade so zákonmi a predpismi, ktoré môže vydať, povolí dovoz a poskytne oslobodenie od všetkých colných dávok, daní a ostatných poplatkov vyberaných na základe dovozu alebo v súvislosti s ním, okrem poplatkov za skladovanie, prepravu a podobné služby:

a) pri predmetoch včítane motorových vozidiel určených pre úradnú potrebu konzulárneho úradu;

b) pri predmetoch určených pre osobnú potrebu konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov včítane motorových vozidiel a predmetov určených na ich zariadenie. Spotrebné predmety nesmú presiahnuť množstvo potrebné na priamu spotrebu príslušných osôb.

2. Konzulárny zamestnanci požívajú výsady a oslobodenia uvedené v odseku 1 tohto článku, ak ide o predmety včítane motorových vozidiel dovezené pri prvom nástupe do úradu.

3. Osobná batožina sprevádzajúca konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov je oslobodená od colnej prehliadky. Môže sa prehliadnuť iba v prípade, že sú vážne dôvody domnievať sa, že obsahuje iné predmety než uvedené pod písmenom b) odseku 1 tohto článku alebo predmety, ktorých dovoz alebo vývoz je zakázaný zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu alebo na ktoré sa vzťahujú zákony a predpisy o karanténe. Táto prehliadka sa môže vykonať iba za prítomnosti konzulárneho úradníka alebo jeho rodinného príslušníka.

Článok 29

V prípade úmrtia člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka prijímajúci štát:

a) povolí vývoz hnuteľného majetku zomretého s výnimkou majetku, ktorý bol získaný v prijímajúcom štáte a ktorého vývoz je v čase jeho smrti zakázaný;

b) nebude vyberať štátne alebo miestne dedičské poplatky ani poplatky z prevodu majetku, ak ide o hnuteľný majetok, ktorý bol na území prijímajúceho štátu iba v dôsledku pobytu zomretého v

tomto štáte ako člena konzulárneho úradu alebo rodinného príslušníka člena konzulárneho úradu.

Článok 30

1. Prijímajúci štát povolí a bude chrániť slobodu spojenia konzulárneho úradu na všetky úradné účely. Pri spojení s vládou, diplomatickými misiami a ostatnými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu, nech sú kdekoľvek, môžu konzulárny úrad používať všetky vhodné spojovacie prostriedky, diplomatických alebo konzulárnych kuriérov, diplomatickú alebo konzulárnu batožinu a nešifrované alebo šifrované správy. Konzulárny úrad môže zriadiť a používať rádiovú vysielaciu stanicu iba na základe predbežného súhlasu prijímajúceho štátu.
2. Pri použití verejných spojovacích prostriedkov budú platiť pre konzulárny úrad rovnaké podmienky ako pre diplomatickú misiu.
3. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu je nedotknuteľná.
4. Konzulárna batožina sa nesmie otvoriť ani zadržať. Ak však príslušné orgány prijímajúceho štátu majú vážne dôvody sa domnievať, že batožina obsahuje niečo iné než úradnú korešpondenciu, dokumenty alebo iné predmety určené výlučne na úradné použitie, môžu žiadať, aby batožinu v ich prítomnosti otvoril splnomocnený zástupca vysielajúceho štátu. Ak splnomocnený zástupca vysielajúceho štátu takú žiadosť odmietne, vráti sa batožina na miesto, odkiaľ pochádza.
5. Zásielky tvoriace konzulárnu batožinu musia byť zapečatené, opatrené zreteľným vonkajším označením svojej povahy a môžu obsahovať iba úradnú korešpondenciu, dokumenty a predmety určené pre úradnú potrebu konzulárneho úradu.
6. Konzulárny kuriér musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou jeho postavenie a uvádzajúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu. Konzulárny kuriér nemôže byť štátnym príslušníkom prijímajúceho štátu alebo mať trvalý pobyt v tomto štáte. Prijímajúci štát poskytne konzulárnemu kuriérovi ochranu pri výkone jeho funkcie. Konzulárny kuriér požíva osobnú nedotknuteľnosť a nemôže byť zadržaný alebo podrobený akejkoľvek forme obmedzenia alebo zbavenia osobnej slobody.
7. Konzulárnu batožinu možno zveriť kapitánovi lode alebo lietadla, ktoré majú pristať na povolenom vstupnom mieste. Kapitán musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, nebude však považovaný za konzulárneho kuriéra. Po dohode s príslušnými miestnymi orgánmi môže konzulárny úrad poveriť niektorého zo svojich členov, aby uvedenú batožinu prevzal priamo a voľne od kapitána lode alebo lietadla alebo mu ju odovzdal.

Článok 31

1. S výnimkou zákonov a predpisov týkajúcich sa oblastí, do ktorých je vstup zakázaný alebo osobitne upravený z dôvodu štátnej bezpečnosti, zabezpečí prijímajúci štát členom konzulárneho úradu a ich rodinným príslušníkom slobodu cestovania a pohybu na svojom území.
2. Ustanovenie tohto článku sa nedotýka podmienok určených pre udeľovanie víz alebo iných cestovných dokladov podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu.

HLAVA IV

Konzulárne funkcie

Článok 32

1. Konzulárny úradník je oprávnený vykonávať v konzulárnom obvode v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu funkcie uvedené v tomto dohovore.
2. Konzulárny úradník môže so súhlasom prijímajúceho štátu vykonávať konzulárne funkcie aj mimo konzulárneho obvodu.

Článok 33

Konzulárny úradník je oprávnený:

a) chrániť práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho štátnych príslušníkov včítane právnických osôb v prijímajúcom štáte;

b) podporovať rozvoj obchodných, hospodárskych, vedeckých a kultúrnych stykov medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom a rozvíjať medzi nimi priateľské styky;

c) sledovať všetkými zákonnými prostriedkami stav a vývoj politického, obchodného, hospodárskeho, vedeckého a kultúrneho života prijímajúceho štátu a podávať o nich správy vláde vysielajúceho štátu a poskytovať informácie zúčastneným osobám;

d) poskytovať pomoc a podporu občanom vysielajúceho štátu.

Článok 34

1. Konzulárni úradníci sa môžu pri výkone svojich funkcií obracať na:

   a) príslušné miestne orgány svojho konzulárneho obvodu;

   b) príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu, ako to dovoľujú zákony, predpisy a zvyklosti prijímajúceho štátu alebo medzinárodne dohody upravujúce túto otázku.

2. Konzulárny úradník sa môže obracať na ministerstvo zahraničných vecí prijímajúceho štátu iba za neprítomnosti členov diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu a prijímajúcom štáte.

Článok 35

1. V súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu má konzulárny úradník právo zastupovať alebo robiť príslušné opatrenie na ochranu práv a záujmov štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu pred súdmi a inými orgánmi prijímajúceho štátu v prípadoch, keď pre neprítomnosť alebo z iných dôvodov nemôžu hájiť svoje práva a záujmy.

2. Opatrenia podľa odseku 1 tohto článku sa končia, len čo štátni príslušníci vymenujú svojich splnomocnencov alebo osobne prevezmú ochranu svojich práv a záujmov.

Článok 36

Konzulárny úradník je oprávnený:

a) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu vydávať občanom tohto štátu cestovné doklady, predlžovať a zrušovať ich platnosť, meniť, odnímať a zadržiavať tieto doklady;

b) vydávať, predlžovať platnosť alebo zrušovať príslušné víza osobám, ktoré si prajú cestovať do vysielajúceho štátu alebo jeho územím prechádzať.

Článok 37

1. V rozsahu ustanovenom právnymi predpismi vysielajúceho štátu je konzulárny úradník oprávnený:

   a) viesť evidenciu občanov vysielajúceho štátu, ktorí majú trvalé bydlisko alebo pobyt v konzulárnom obvode;

   b) prijímať žiadosti a vyhlásenia vo veciach štátneho občianstva občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady v súvislosti s tým;

   c) viesť matričné knihy narodení, manželstiev a úmrtí občanov vysielajúceho štátu, vydávať výpisy z týchto kníh, obstarávať rodné, sobášne a úmrtné listiny, vyhotovovať kópie týchto dokladov a prijímať oznámenia a doklady v súvislosti s tým;

   d) uzavierať manželstvá medzi občanmi vysielajúceho štátu a vydávať o tom príslušné doklady;

   e) prijímať vyhlásenia a žiadosti občanov vysielajúceho štátu týkajúce sa osobného štatusu.

2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku nezbavujú osoby, ktorých sa to týka, povinnosti podať hlásenia predpísané právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú na žiadosť konzulárneho úradu bezodkladne a bezplatne zasielať konzulárnemu úradu odpisy a výpisy z matričných listín týkajúce sa občanov vysielajúceho štátu, ktoré boli vyžiadané na administratívne účely.

Článok 38

Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu:

a) prijímať, spisovať a osvedčovať vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu;

b) spisovať, osvedčovať a prevziať do úschovy závety a iné listiny v súvislosti s tým;

c) overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu;

d) predkladať a overovať všetky listiny a dokumenty vydané úradmi vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu a overovať preklady, odpisy a výpisy z týchto dokumentov.

Článok 39

Konzulárni úradníci sú oprávnení vykonávať na konzulárnom úrade, vo svojom byte niektorého z občanov vysielajúceho štátu a na lodi alebo v lietadle vysielajúceho štátu tieto úkony:

a) spisovanie a overovanie listín a zmlúv, ktoré chcú občania vysielajúceho štátu uzavrieť, pokiaľ tieto listiny a zmluvy nie sú v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu a netýkajú sa zriadenia alebo prevodu práv k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v tomto štáte;

b) spisovanie listín a zmlúv a ich overovanie bez zreteľa na štátnu príslušnosť zmluvných strán pokiaľ sa tieto listiny a zmluvy vzťahujú iba na majetok alebo práva existujúce vo vysielajúcom štáte alebo sa týkajú záležitostí, ktoré sa majú realizovať v tomto štáte, za podmienky, že tieto listiny a zmluvy nie sú v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 40

Listiny a dokumenty uvedené v článkoch 38 a 39 majú v prijímajúcom štáte rovnakú platnosť a preukázanú moc ako dokumenty overené alebo potvrdené súdnymi orgánmi alebo inými príslušnými orgánmi tohto štátu.

Článok 41

1. Konzulárni úradníci sú oprávnení prijímať od občanov vysielajúceho štátu do úschovy listiny, peniaze, cenné predmety a iný majetok im patriaci.

2. Tieto listiny, peniaze, cenné predmety a majetok sa môžu vyviesť z prijímajúceho štátu iba v súlade s jeho právnymi predpismi.

Článok 42

Konzulárni úradníci sú oprávnení podľa platných medzinárodných dohôd alebo, pokiaľ také dohody neexistujú, iným spôsobom, ktorý je v súlade s právnymi predpismi:

a) doručovať štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu zdržiavajúcim sa na území prijímajúceho štátu súdne a mimosúdne písomnosti;

b) doručovať na žiadosť súdu vysielajúceho štátu dožiadania orgánom prijímajúceho štátu príslušným na ich vybavovanie a sami vybavovať dožiadania týkajúce sa štátnych príslušníkov vysielajúceho štátu.

Článok 43

1. Príslušný orgán prijímajúceho štátu bezodkladne upovedomí konzulárny úrad vysielajúceho štátu o úmrtí občana vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu a doručí mu výpis z matričnej knihy úmrtí alebo iný doklad potvrdzujúci úmrtie.

2. Rovnako sa postupuje, ak dedič, iný oprávnený účastník alebo odkazovník, ktorému má pripadnúť dedičstvo prejednávané na území prijímajúceho štátu, je štátnym príslušníkom vysielajúceho štátu, nemá však trvalý pobyt na území prijímajúceho štátu a nie je na ňom zákonne zastupovaný.

3. Ak sa príslušné orgány prijímajúceho štátu dozvedia o začatí dedičského konania po zomretom občanovi vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte, ktorý nemá žiadneho žijúceho dediča alebo

vykonávateľa závetu v prijímajúcom štáte, bezodkladne o tom budú informovať konzulárneho úradníka vysielajúceho štátu.

Článok 44

1. Konzulárny úradník má právo:
   a) podnikať potrebné opatrenia na ochranu a úschovu dedičstva po zomretom občanovi vysielajúceho štátu, ktoré sa nachádza na území prijímajúceho štátu. V súvislosti s tým sa môže obracať na príslušné orgány prijímajúceho štátu za účelom ochrany záujmov štátneho príslušníka vysielajúceho štátu, požiadať, aby príslušné orgány prijímajúceho štátu urobili potrebné opatrenia na zabezpečenie s právu dedičstva po zomretom občanovi vysielajúceho štátu, a má právo byť informovaný o urobených opatreniach a byť prítomný pri súpise a pečatení dedičstva, pokiaľ tento štátny príslušník nie je zastúpený iným spôsobom;
   b) zastupovať a hájiť záujmy štátneho príslušníka vysielajúceho štátu, ktorý má alebo tvrdí, že má právo na dedičstvo zanechané na území prijímajúceho štátu, bez ohľadu na štátnu príslušnosť poručiteľa, ak sa tento zúčastnený štátny príslušník nenachádza v prijímajúcom štáte je maloletý, kým táto osoba nemá ustanoveného zástupcu.
2. Konzulárny úradník poskytne priamo alebo prostredníctvom zástupcu potrebnú pomoc príslušnému orgánu prijímajúceho štátu pri vykonávaní opatrení uvedených o odseku 1 tohto článku.
3. Ak po splnení formalít spojených s pozostalosťou v prijímajúcom štáte pripadne hnuteľné dedičstvo alebo výťažok z predaja hnuteľností alebo nehnuteľností dedičovi, oprávnenému účastníkovi alebo odkazovníkovi, ktorí sú štátnymi príslušníkmi vysielajúceho štátu a ktorí nesídlia v prijímajúcom štáte a nemajú svojho zástupcu, bude tento majetok alebo výťažok z jeho predaja odovzdaný konzulárnemu úradníkovi vysielajúceho štátu za podmienky, že
   a) sa preukázala spôsobilosť dedičov, oprávnených účastníkov alebo odkazovníkov;
   b) príslušné orgány prijímajúceho štátu dajú tam, kde to prichádza do úvahy, súhlas s odovzdaním dedičstva alebo výťažku z jeho predaja;
   c) všetky dedičské dlhy ohlásené v lehote predpísanej zákonmi prijímajúceho štátu sú zaplatené alebo zabezpečené;
   d) všetky poplatky z dedičstva sú zaplatené alebo zabezpečené.
4. Ak občan vysielajúceho štátu, ktorý nemá trvalý pobyt v prijímajúcim štáte, zomrie počas krátkodobého pobytu alebo cesty na území tohto štátu, budú osobné veci, doklady peňažné sumy a iné cennosti, ktoré mal tento občan so sebou a ktoré si nevyžiadal prítomný dedič, bez ďalších formalít odovzdané do dočasnej úschovy konzulárnemu úradníkovi za účelom ich odovzdania dedičovi alebo inej oprávnenej osobe, pričom sa príslušným orgánom prijímajúceho štátu vyhradzuje v záujme vykonania dedičského konania právo na prevzatie týchto vecí. Konzulárny úradník odovzdá veci prevzaté podľa tohto odseku orgánu prijímajúceho štátu poverenému ich správou alebo likvidáciou. Taktiež musí dbať na právne predpisy prijímajúceho štátu o vývoze vecí a prevode peňažných súm.

Článok 45

1. Len čo sa príslušné úrady prijímajúceho štátu dozvedia o prípadoch, v ktorých treba ustanoviť poručníka alebo opatrovníka pre občana vysielajúceho štátu, oznámia to písomne konzulárnemu úradu.
2. Konzulárny úradník môže v prípadoch podľa odseku 1 tohto článku prichádzať do styku s príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu a najmä navrhovať vhodné osoby na ustanovenie za poručníka alebo opatrovníka v súlade so zákonmi prijímajúceho štátu.
3. V prípade, keď nie je zabezpečená správa majetku maloletých alebo iných osôb nemajúcich plnú spôsobilosť na právne úkony, môže sa konzulárny úradník postarať o vymenovanie správcu tohto majetku požiadať príslušné orgány prijímajúceho štátu o vykonanie príslušných opatrení.

Článok 46

Konzulárny úradník môže v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prevziať starostlivosť o maloletého občana tohto štátu, ktorý žije na území prijímajúceho štátu, ak tento štát takú právomoc uznáva.

Článok 47

Za účelom uľahčenia výkonu konzulárnych funkcií týkajúcich sa občanov vysielajúceho štátu majú konzulárni úradníci voľnosť spojenia s týmito občanmi a prístup k nim. Občania vysielajúceho štátu majú rovnakú voľnosť spojenia a prístupu ku konzulárnym úradníkom.

Článok 48

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu musia bez meškania, najneskôr však do piatich dní, informovať konzulárny úrad vysielajúceho štátu o prípadoch, keď je v jeho konzulárnom obvode občan vysielajúceho štátu vzatý do väzby alebo keď je jeho osobná sloboda akýmkoľvek iným spôsobom obmedzená. Každú správu určenú konzulárnemu úradu, osobou, ktorá je vzatá do väzby alebo ktorej osobná sloboda je inak obmedzená, musia tieto orgány taktiež doručiť najneskôr do desiatich dní. Tieto orgány musia bez meškania informovať osobu, ktorej sa to týka, o jej právach, ktoré má podľa tohto odseku.
2. Konzulárni úradníci majú právo tohto občana navštevovať, hovoriť a písať si s ním a zabezpečiť jeho právne zastúpenie. Výkon týchto práv sa nemôže odložiť na čas dlhší ako pätnásť dní, začínajúc vzatím do väzby alebo obmedzením jeho osobnej slobody. Ak však konzulárny úradník požiada o návštevu občana po uplynutí desiatich dní od začiatku zbavenia alebo obmedzenia osobnej slobody tohto občana, návšteva sa musí umožniť v lehote piatich dní od podania žiadosti.
3. Konzulárni úradníci majú právo opakovane navštevovať občana vysielajúceho štátu v čase trvania väzby alebo v čase, keď sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody.
4. Práva uvedené v tomto článku sa budú vykonávať iba v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu za predpokladu, že však tieto zákony a predpisy uvedené práva nezrušujú.

Článok 49

1. Konzulárny úradník má právo zabezpečiť všetku pomoc lodiam vysielajúceho štátu v konzulárnom obvode, ktoré sa nachádza v teritoriálnych alebo vnútorných vodách a v námorných alebo riečnych prístavoch prijímajúceho štátu.
2. Konzulárny úradník môže vstúpiť na loď vysielajúceho štátu, len čo je tejto lodi povolený voľný styk s pobrežím, a voľne sa stýkať s kapitánom, posádkou a cestujúcimi, občanmi vysielajúceho štátu. Konzulárny úradník sa môže dostaviť v sprievode členov konzulárneho úradu.
3. Kapitán a členovia posádky lode sa môžu voľne dostaviť na konzulárny úrad vysielajúceho štátu, stretnúť sa a rokovať s konzulárnymi úradníkmi pod podmienkou, že dodržiavajú prístavné predpisy a predpisy o prechode štátnych hraníc.
4. Bez toho, žeby boli dotknuté práva príslušných orgánov prijímajúceho štátu, má konzulárny úradník právo:
   a) podľa potreby viesť vyšetrovanie v súvislosti a akoukoľvek udalosťou, ku ktorej došlo na lodi vysielajúceho štátu, vypočuť kapitána lode alebo ktoréhokoľvek člena posádky v súvislosti s touto udalosťou, pokiaľ je to povolené zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu, kontrolovať lodné doklady, prijímať vyhlásenia o plavbe a mieste určenia lode, ako aj poskytovať pomoc v súvislosti s príchodom, pobytom a odchodom lode vysielajúceho štátu;
   b) zúčastniť sa na riešení medzi kapitánom lode a členmi posádky včítane sporov z pracovných zmlúv a sporov o zárobok, v rozsahu dovolenom zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu;
   c) robiť opatrenia v súvislosti s vymenovaním a odvolaním kapitána lode alebo členov posádky, pokiaľ je na to splnomocnený zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu;

d) robiť opatrenia na prijatie kapitána lode alebo členov posádky do nemocnice alebo na návrat do vlasti;

e) prijímať, spisovať alebo overovať všetky listiny alebo iné dokumenty, ktoré sa vyžadujú podľa predpisov vysielajúceho štátu v súvislosti s loďou vysielajúceho štátu alebo s jej nákladom;

f) robiť iné opatrenia za účelom dodržania predpisov vysielajúceho štátu o obchodných lodiach.

5. Konzulárny úradník môže, pokiaľ to nie je v rozpore so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu, vystupovať spolu s kapitánom alebo členom posádky pred súdom alebo pred iným orgánom prijímajúceho štátu, aby im poskytol pomoc v konaní vedenom pred týmto súdom alebo orgánom.

6. Konzulárny úradník sa môže obrátiť na orgány prijímajúceho štátu a požiadať ich o spoluprácu pri výkone svojich funkcií ustanovených v tomto článku.

Článok 50

1. Ak príslušné orgány prijímajúceho štátu majú v úmysle prijať donucovacie opatrenia alebo začať vyšetrovanie na lodi vysielajúceho štátu, ktorá sa nachádza vo vnútorných alebo teritoriálnych vodách prijímajúceho štátu, sú tieto orgány povinné informovať o tom, príslušného konzulárneho úradníka. Pokiaľ príslušné orgány, vzhľadom na naliehavosť záležitosti, nemali možnosť informovať konzulárneho úradníka pred prijatím uvedených opatrení a ak konzulárny úradník alebo jeho zástupca neboli prítomní na vykonaní uvedených opatrení, príslušné orgány prijímajúceho štátu mu ihneď doručia potrebné informácie o vykonaných opatreniach.

2. Bez toho, žeby boli dotknuté ustanovenia článku 49, konzulárny úradník vysielajúceho štátu bude ihneď informovaný v prípadoch, keď orgány príslušné pre územie prístavu budú nútené vypočuť kapitána alebo členov posádky na pobreží v súvislosti s udalosťami, ktoré nie sú uvedené v odseku 1 tohto článku.

3. Pokiaľ o to kapitán lode alebo konzulárny úradník nepožiada, nemôžu sa príslušné orgány prijímajúceho štátu vmiešavať do vnútorných záležitostí lode týkajúcich sa vzťahov medzi členmi posádky, pracovných vzťahov, disciplíny alebo inej činnosti vnútornej povahy, pokiaľ tým nie je narušený pokoj a bezpečnosť prijímajúceho štátu.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa nevzťahujú na obvyklú colnú, pasovú a zdravotnú kontrolu ani na opatrenia podnikané na záchranu ľudského života na mori a riekach, na zabránenie znečisteniu mora a riek a iné opatrenia, prijaté na žiadosť alebo so súhlasom kapitána lode.

Článok 51

1. Ak loď vysielajúceho štátu stroskoce, uviazne alebo je akokoľvek inak poškodená vo vnútorných alebo teritoriálnych vodách prijímajúceho štátu, príslušný orgán prijímajúceho štátu o tom ihneď upovedomí konzulárny úrad a oboznámi ho s opatreniami podniknutými na záchranu cestujúcich, lode, členov posádky a nákladu.

2. Konzulárny úradník môže poskytnúť akúkoľvek pomoc lodi, členom posádky alebo cestujúcim, ako aj urobiť opatrenia na ochranu nákladu a opravu lode. Príslušné orgány prijímajúceho štátu poskytnú všetku potrebnú pomoc konzulárnemu úradníkovi pri prijatí opatrení týkajúcich sa havárie lode vysielajúceho štátu. Konzulárny úradník môže taktiež požiadať orgány prijímajúceho štátu o prijatie takých opatrení.

3. Ak majiteľ lode, kapitán alebo iná oprávnená osoba nie je schopná urobiť opatrenia nevyhnutné na ochranu lode a jej nákladu, môže konzulárny úradník, pokiaľ to dovoľujú zákony a predpisy vysielajúceho štátu, urobiť v mene majiteľa lode opatrenia, ktoré by urobil v takom prípade majiteľ lode.

4. Ustanovenia odseku 3 tohto článku sa vzťahujú taktiež na každý predmet patriaci štátnemu príslušníkovi vysielajúceho štátu, ktorý je súčasťou nákladu lode vysielajúceho štátu alebo tretieho štátu a našiel sa na pobreží alebo v blízkosti pobrežia alebo bol dopravený do prístavu prijímajúceho štátu.

5. Havarovaná loď a jej náklad, ako aj potraviny na lodi nepodliehajú colným poplatkom na území prijímajúceho štátu s výnimkou prípadov, keď budú odovzdané na používanie alebo na potrebu v tomto štáte.

Článok 52

Ustanovenia článkov 49 až 51 tohto dohovoru sa obdobne vzťahujú na lietadlá vysielajúceho štátu za predpokladu, že ich použitie nie je v rozpore s ustanoveniami dvojstrannej alebo mnohostrannej dohody platnej medzi zmluvnými stranami.

Článok 53

Konzulárny úrad môže na území prijímajúceho štátu vyberať za konzulárne úkony konzulárne poplatky ustanovené zákonmi a predpismi vysielajúceho štátu.

Článok 54

1. Popri funkciách uvedených v tomto dohovore má konzulárny úradník právo vykonávať aj iné konzulárne funkcie, ktorými ho poverí vysielajúci štát, pokiaľ nie sú v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu a pokiaľ tento štát nemá proti nim a ich výkonu námietky.
2. So súhlasom prijímajúceho štátu môže vysielajúci štát vykonávať konzulárne funkcie v prijímajúcom štáte v mene tretieho štátu.

HLAVA V

Záverečné ustanovenia

Článok 55

Konzulárni úradníci budú vo svojej úradnej korešpodencii prijímajúceho štátu používať úradný jazyk používaný v konzulárnom obvode.

Článok 56

1. Bez ujmy na svojich výsadách a imunitách sú všetky osoby požívajúce tieto výsady a imunity povinné dodržiavať zákony a predpisy prijímajúceho štátu včítane dopravných predpisov a predpisov o poistení motorových vozidiel.
2. Konzulárni úradníci z povolania a konzulárni zamestnanci nemôžu vykonávať v prijímajúcom štáte žiadnu zárobkovú alebo obchodnú činnosť pre svoj osobný prospech ani nesmú zasahovať do vnútorných vecí prijímajúceho štátu.
3. Konzulárne miestnosti sa nebudú užívať spôsobom, ktorý by bol v rozpore s výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 57

1. Členovia konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalý pobyt, podliehajú jurisdikcii prijímajúceho štátu s výnimkou prípadov, keď ide o výkon ich funkcií. Nepožívajú výsady a imunity na základe ustanovení hlavy III tohto dohovoru okrem tých, ktoré im priznáva článok 22 odsek 3.
2. Ustanovenia hlavy III tohto dohovoru s výnimkou článku 22 odseku 3 sa nevzťahujú na:
   a) rodinných príslušníkov osôb podľa odseku 1 tohto článku alebo rodinných príslušníkov člena konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalý pobyt;
   b) členov súkromného personálu, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalý pobyt.
3. Prijímajúci štát musí vykonávať svoju jurisdikciu nad osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2 tohto článku takým spôsobom, aby bezdôvodne neobmedzoval výkon funkcií konzulárneho úradu.

Článok 58

1. Ustanovenia tohto dohovoru sa obdobne vzťahujú na výkon konzulárnych funkcií uskutočňovaný diplomatickými misiami.
2. Mená členov diplomatickej misie poverených výkonom konzulárnych funkcií v rámci tejto diplomatickej misie sa písomne oznamujú ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
3. Členovia diplomatickej misie uvedení v odseku 2 tohto článku aj naďalej požívajú výsady a imunity, ktoré majú ako členovia diplomatickej misie.

Článok 59

1. Tento dohovor bude ratifikovaný a nadobudne platnosť tridsiatym dňom po výmene ratifikačných listín, ktorá sa uskutoční v Belehrade.
2. Dohovor sa dojednáva na neobmedzený čas. Každá zmluvná strana ho môže vypovedať vo výpovednej lehote 6 mesiacov.

Článok 60

Dňom nadobudnutia platnosti tohto dohovoru stráca platnosť Dohovor o konzulárnych stykoch medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou podpísaný v Prahe 24. júna 1963.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili ho pečaťami.

Dané v Prahe 10. decembra 1981 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a macedónskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za Československú socialistickú republiku:

Dr. Dušan Spáčil v. r.

Za Socialistickú federatívnu republiku Juhosláviu:

Miodrag Vlahovič v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.